

f Sjótleikarhúsinum av javnaðar-
monnum var leiddur frá at vera
ein ósingar- og splitfundur inn
á eina sakliga viðgerð.

Og, heldur hann, at P. M.
Dam »veigur at vera ein ósmæin
maður«, tá hann refererar fundin
á henda hátt.

Hertil er fyrst at siga, at hr.
E. Sondum ivaleyst er greiður
yvir, at tað er so satt, sum tað
var sagt, og at tað als ikki var
P. M. Dam, ið hevði skrivað
referatið í »Socialinum«.

Men hvussu er so við tí refe-
ratinum, »Dagblaðið« hevði av
hesum sama fundi, m. a. har
sagt verður frá brævinum, ið
Chr. Holm-Jacobsen leyp upp
á bæði bein við? Og hvør hevur
skrivað hetta referatið, sum í
so harðligum tónum sýgur
Vinnuflokksins trús.

Vit vita, at harra E. Sondum
byrjaði at referera, og at hann
næstan alt fyrri eitt pr. telefon
varð kallaður burtur. Tað liggur
tí reiðiliga nær at trúgva, tá
eingin setti seg í hansara stað
at skriva, at teir harrarnir, ið
løgdu fyrri á fundinum, eftir
teirra egna hovið hava dikterað
blaðnum eitt referat. — Og tað
tykist eisini at framganga av
produktinum, at orðini »hvør
sigur sína søgu sum besta«, hava
verið teimum í huga. Óivað
hevur harra Sondum hugsað

um hesar menn, tá hann skrivaði
um ósmædni; men »dens Brød,
man æder, dens Vise man kvæ-
der.« So tveitti hann ósmædnið
á ein annan.

Hoyr harra Sondums biviandi
rødd í hesum orðum hansara:

«... So líkt tað er P. Mohr
Dam, hesum manni, ið roynir
at vinna sær politiska støðu
í einum flokki, hann ikki
sjálvur hoyrir heima í, maðurin
ið nýtir hin fátekra forøyska
fiskimannin sum skjól, (!) tá
hann ikki á annan hátt kundi
koma sær fram. Líkur teim
plantum, ið liva av orðum
plantum...»

Vøkur og yndislig koma
orð hansara úr eini rein-
ari og óspiltari sál. Jú,
sanniliga!

Hví meinar harra Sondum,
at ein maður, ið situr sum
lærari í Foroyum, ikki skal
kunna taka tók fyrri arbeiðaranna
sak, særliga tá hann sum fáur
annar hevur verið í teim trøngu
skónum? Og trýr hann, at Dam
hevur nakra persónliga vinning
av at sita sum lögtingsmaður og
sóknarskrifis formaður í eini
útarmaðari kommunu. Og tann
heður, slík stovr fora við sær,
liggur í at verða húðflongdur
(vit høvdu nær sagt: inn at
sálini) av slíkum, sum — ja,
sum harra Sondum.

K.

„Anana“ hevur fingið loyvi at dríva útróður úr Tovkussak

vegna mannalívssáran við útróðri á víðum
havi frá „Ananu“, ið sigist ikki at vera
fullfíggið útgerður til slíkan útróður.

A fundinum í »Sjónleikar-
húsinum« fanst okkara maður
at, at teir, ið áttu fundin —
»Anana«-menninir — í teirra
resolusjón ikki høvdu eitt orð
til rætta viðkomandi um at
hjálpa »Anana« rætt nú. Hann
setti tí fram resolusjón, ið hov-
udsakliga miðaði ímóti tilfari
hjálpa. Men tað mótmælti ein
»stjórinn«. Fyrst tá ið A. Samu-
elsen, fólkatingsmaður, tók undir
við okkum og bar fram eina
Grønlandsmálinum sum heild
meiri umfatandi resolusjón —
ið tá hevði okkara uppskot um
bráðfengis hjálpa til »Anana«
sum sít høvuðspunkt — tagnaði
móltóðan hjá »Anana«-stjór-
inum, óivað tí teir søu, at
fundarfékknið ikki var til sinnis
bara at hava »rumbulnummar«
í hesum alvarsmáli.

Fyrri at fremja eitt einmælt
úrslit tóku vit okkara resolusjón
aftur og talaðu fyrri at samlast
um A. Samuelsen resolusjón,
ið var prentað í seinasta blaði:

Uppá hana kom hetta svar
til fólkatingsmannin:

Folketingsmand Samuelsen,
Thorshavn.

I Anledning af den af Dem
anbefalede Vedtagelse om Fiskeri
ved Grønland maa henvises til
gældende Lovgivning, som
De ved forbyder at opfylde
Kravene fra Mødet i Thorshavn.
Den ønskede Tilladelse kan ikke
gives i Strid med den af Rigs-
dagen vedtagne Lov om Adgæn-
gen til Havne i Grønland. Denne
tillader, at »Anana« opholder sig
i Tovkussak Havn, men ikke
videre. Det ventes, at de med-
deler dette videre til rette Ved-
kommende.

Stauning.

Tingsins formaður kallaði so
til fundar fyrri læstum hurðum.
Har vóru tingmenn samdir við
Samuelsen í, at hann sendi hetta
flogboð:

Statsminister Stauning,
København.

Deres Telegram Gaars Dato
modtaget og publiceret. Efter
Gennemgang af Loven umuligt
at faa Befolkningen og Lagtinget
at forstaa, at Statsministeren
har Lovhjemmel at tillade
»Anana« Baadfiskeri fra Færin-

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor:
THORSHAVN

Stiftet 1906.

Afdeling:
TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3.

Hovedkontoret i Thorshavn tillige aabent 6—7 for Ind- og Udbetalinger.

Panting.

Tað verður her gjørt kunnugt, at
eftirstoður av kommunuskatti fyrri januar og april ársfj. 1935, og
eftirstoður fyrri 1934 og oktober ársf. 1933, sum áður eru pantaðar
til einkis, verða innheintaðar við panting.

Farið verður undir pantingina **uttan aðra ávaring**, tann 23. í
hesum mánað.

Tórshavnar býráð, 13. september 1935.

Eg geri fólk kunnugt, at eg havi búsett meg í Tórshavn
sum sakførari. Eg havi kantór saman við bankastjóra, cand.
jur. Thorstein Petersen, Tórshavn.

MARIUS HANSEN
Sakførari — Cand. jur.

Telefonir 147 — 347.

Kursus til Motorpasserprøven,

Sætteskipperprøven og Udv. Fiskeskipperprøve begynder 1.
Oktober.

Elever kan indmelde sig skriftligt eller pr. Telefotelegram
samt ved personlig Henvendelse paa Skolen.

Elever til Motorpasserprøven medbringer Daabsattest, medens
Elever til de nautiske Prøver desuden medbringer Søfartsbog.

Elever til Styrmandseksamen modtages hele Aaret.

Den 12. September 1935.

Thorshavn Navigationsskole.

Minnist til
útsalgid av arbeiðsklæðum á Bryggjubakka hjá
Hansine Johannessen.

gehavn, men mangler Lovhjem-
mel tillade Baadfiskeri fra Tov-
kussak. Selve Fiskeriet skal
selvfølgelig i begge Tilfælde
foregaa paa Lovhjemlet Omraade.
Samuelsen.

Sama dag koma tíðindi frá
»Ananu« um hin burturgignu
bátin, og varð so frá okkum
sent hetta flogboð:

Statsminister Stauning,
København.

Telegram fra »Anana«: Baad
forulykket, Mandskabet dog
reddet denne Gang.

Folket meget opskræmt for
Ulykker, idet »Anana« siges
være daarligt udrustet til at
manøvrere med Baadene i aaben
So i daarlig Vej.

Hvis muligt giv af Hensyn
Menneskeliv »Anana« samme
Fisketilladelse fra Tovkussak
som fra Færingehavnen for
resterende Del af Sæsonen.

Dam.

Dagin eftir fekk A. Samuelsen
telegram frá Stauning, at »Ana-
na« kundi fáa loyvi til at liggja
í Tovkussak og dríva útróður.

Vit eru Foroyinga vegna glaðir
yvir hesa rúmkan í Grønlands-
stongilinum.

Men hvat úrslit høvdu vit í
dag haft í hesum máli, um aðrir
høvdu gingið Vinnuflokksleiðina
bara at »rumbla« og tveita burtur
alla sakliga forhandling við teir,
ið høvdu maktina?

J. D. Jacobsen.

31. august hevur ein ungur
Havnarmaður, J. D. Jacobsen, í
tí konservativa »Foroyatíðindi«
eina grein, ið hann nevnið »Slíkt
er Socialisma«.

Hitt fyrsta pettið, ógviliga langt
er tað, hann skrivur, er ein
psykologiskur vavgreytur — har
hann roynir seg sum teinkjara
av verðinsforfati! — Tað halda
við, vit loypa um.

So ger Jacobsen eitt lop yvir
í religiúnina. Har heldur hann
millum onnur margháttlig vís-
indalig bygningverk: »Hvussu
skulu vit hugsa okkum hin
kristiliga moralin (sam-
felagsins grundvöll), tá bíblían
verður privat (avtíkin)«.

Her vil hann ræða fólk við,
at javnaðarmenn, ið hava á
stevnuskrá síni, at trúarsakir
eru privatar, við teimum orðum
vilja avtaka religiúnina.

Man maðurin ikki lesa bíbliuna,
uttan einhvør stendur við einum
lampi uppi yvir honum?

Vit vita væl, at J. D. Jacobsen
var uppi í hinum litla kommunist-
felagnum, ið tók dik á seg her
í Havnini í fjór; men at hann
ikki hevði meira skil á tí, hann
gav seg upp í og var ein for-
sprákarí fyrri, tað varði okkum
ikki; men so tykist at vera, tá
hann her kemur og beinleiðis
gevur okkum »heiðurina« fyrri
eitt so avgjort kommunistiskt
mál sum at vilja beina burtur
av jorðini alla religiún. Og mundi
ikki hansara felagsmaður Stalin,
um hann fekk høvi til at síggja
Jacobsens misfostur av eini
blaðgrein, við dunandi rødd,
eins og toran, rópt: »Flong
drongin!« — Vónandi heldur
hann ikki »Foroyatíðindi«.

At javnaðarmenn vilja gera
religiúnina til eina »privatsak«,
leggja vit soleiðis út: Vit meina,
at tað er blóðskeivt og stóru
órættur, at baptistar, adventistar,
katolikkar og hvat nú óll hesi
trúarfeløg eita, fyrst skulu halda
síni egnu samkomuhús og prestar
eina missionerar og síðani skulu
noyðast at vera við til — gjøgnum
skattir o. a. — at halda ta
sonevnda fólkakirkjuna og
hennara fastlontu prestar.

Men teir stýrandi í Ruslandi
— J. D. Jacobsens fata morgana
— leggja hesi orðini soleiðis út
sum hann greiður frá í »For-
oyatíðindi«, og brenna kirkjur
við liv og lyst, og mangan prest
hava teir stýlt so mikið sum
eitt høv.

Um tað var eitt av málum
okkara, at reka av landinum
alla religiún, var tað so nakað
høpi í, at vit góvu pláss í blað-
num fyrri friari diskusjón —
um religiún.

So fer Jacobsen til Danmarkar
at leita eftir einumhvørjum har
at finast at, og har finur hann
hina sonevnda Helmundt-sakina.

Ein arbeiðari, Helmundt, hevur
lagt ilt fyrri ein av starvsbroðrum
sínum. Hann brigdaði honum,
at hann vildi »forfora« seg til
at stjæla. — Har stóð maður
móti manni og orð móti orði.
Ja, »kammerat Jacobsen« vil
vera við, at tað var Helmundt,
ið rættin hevði. Men hvør veit
hann tað frá?

Helmundt sjálvur hevði eina-
ferð fyrr, tá stolið varð á einum
arbeiðsplássi, verið noyddur at
flýggja úr arbeiði sínum. — Og
so sigur hitt forna orðið: Hann,
ið lýgur, hann stjælar — og hann
var eisini sannferdur um at
hava stolið.

Arbeiðararnir vildu ikki ar-
beida saman við slíkum harra
og kravdu hann undir somu
kor sum hin, ið hann hevði
lagt ilt fyrri, og so varð Helmundt
gjordur arbeiðsleysur.

At arbeiðararnir seinni hildu
Helmundt vera nóg mikið revs-
aðan og góvu honum loyvi til
at arbeiða saman við sær aftur,
leggur Jacobsen út fyrri, at teir
hava viðgingið órætt sín móti
honum.

At vekja split og óvund mill-
um arbeiðarar og at royna at
seta teir upp ímóti feløgum
sínum — slíkt er »kommunist-
iskur taktikure«.